

**KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Migrationsöverdomstolen
Avdelning 1

BESLUT
2010-12-01
Meddelat i Stockholm

Mål nr UM 3099-10

KLAGANDE

Ombud och offentligt biträde:

MOTPART

Polismyndigheten i Stockholms län
Gränspolisavdelningen, GUV
106 75 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrättens i Stockholm, migrationsdomstolen, dom den 1 april 2010
i mål nr UM 18182-10
(Polismyndighetens diariernr)

SAKEN

Förvar

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Migrationsöverdomstolen avskriver målet från vidare handläggning.
 2. Migrationsöverdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till
som offentligt biträde med 9 214 kr, varav 7 371 kr avser arbete
och 1 843 kr mervärdesskatt.
-

Postadress
Box 2302
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 5

Telefon
08-561 690 00
E-post: kammarrattenistockholm@dom.se

Telefax
08-14 98 89

Expeditionstid
måndag–fredag
09:00-16:00

BAKGRUND

reste enligt egen uppgift in i Sverige den 5 december 2005 och ansökte om uppehållstillstånd m.m. samma dag. Den 12 februari 2007 beslutade Migrationsverket att avslå ansökan och beslutade om utvisning. Beslutet överklagades till migrationsdomstolen som den 14 november 2007 avslog överklagandet. fullföljde sin talan hos Migrationsöverdomstolen, som den 13 mars 2008 beslutade att inte bevilja prövningstillstånd.

Den 24 juli 2008 överlämnade Migrationsverket ärendet om verkställighet till polisen, eftersom verket antog att tvång skulle komma att behövas för att verkställa utvisningsbeslutet. Den 14 januari 2009 beslutade Polismyndigheten i Stockholms län att ta i förvar i hans utevaro. Beslutet om förvar verkställdes den 11 september 2009. Härfter fattades flera beslut om förvar samt att hålla kvar i förvar.

Vid förnyad prövning om fortsatt förvar den 5 mars 2010 beslutade Polismyndigheten i Stockholms län att skulle hållas kvar i förvar, eftersom det bedömdes finnas en påtaglig risk att han, om han skulle försättas på fri fot, skulle komma att hålla sig undan och det inte ansågs tillräckligt att ställa honom under uppsikt. överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Stockholm, migrationsdomstolen, som i domen den 1 april 2010 avslog överklagandet. Som skäl för avslaget angavs särskilt bristande medverkan att klarlägga sin identitet samt polisens vidtagna och pågående åtgärder för att verkställa utvisningsbeslutet rörande honom.

YRKANDEN M.M.

yrkar i första hand att han ska försättas på fri fot, i andra hand att han ställs under uppsikt med anmälningsplikt. Han anför i huvudsak följande till stöd för sin talan. Han har aldrig dömts för någon brottslig

verksamhet. Han har gjort klart att han inte har för avsikt att hålla sig undan, tvärtom har han under sin vistelse i Sverige haft regelbunden kontakt med Migrationsverket. Han har även varit på syriska ambassaden för att försöka få ut resehandlingar.

När migrationsdomstolen fattade sitt beslut den 1 april 2010 hade han suttit i förvar i nästan sju månader. Polisen har inte agerat med någon större målmedvetenhet trots det djupa ingripande i hans liv som förvarstagandet innebär. Först mer än två månader efter det att han hade frihetsberövats kontaktades den syriska ambassaden för att få resehandlingar utfärdade till honom så att hans utvisningsbeslut skulle kunna verkställas.

Det ingrepp som frihetsberövandet har inneburit för honom kan inte anses stå i rimlig proportion till intresset av att underlätta verkställigheten av hans utvisning.

Polismyndigheten i Stockholms län bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande till stöd för sin talan. strategi är och har varit att undanhålla Migrationsverket och polismyndigheten handlingar där hans identitet framgår, vilka också utgör handlingar för verkställighet. Han har varit i Sverige i snart fem år utan att presentera några dokument.

har konsekvent fabricerat olika, icke trovärdiga uppgivna försök att få fram handlingar och på så sätt förhindrat verkställighet. I och med att han inte tagit fram handlingar som visar hans identitet har han effektivt lyckats blockera verkställigheten. Nu har en handling tagits fram och resa är planerad.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Det är upplyst i målet att släpptes ur förvar den 4 juni 2010. Frågan om förvar har därigenom förfallit, men det finns enligt Migrationsöverdomstolens mening alltjämt skäl att pröva talan i sak.

Enligt 10 kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) får en utlänning tas i förvar bl.a. när det är fråga om att verkställa ett beslut om utvisning (andra stycket punkten 3). Ett beslut om förvar enligt denna punkt får meddelas endast om det på grund av utlänningens personliga förhållanden eller övriga omständigheter finns anledning att anta att utlänningen annars kommer att hålla sig undan eller bedriva brottslig verksamhet i Sverige. Av 4 § andra stycket samma kapitel framgår att en utlänning, i fall där beslut om avvisning eller utvisning meddelats, inte får hållas kvar i förvar mer än två månader. Tidsgränsen får dock överskridas om det finns synnerliga skäl för en förlängning.

Frihetsberövande är en mycket ingripande åtgärd och får endast användas i situationer där det är oundgängligen nödvändigt. Enligt 1 kap. 8 § utlänningslagen ska lagen tillämpas så att en utlännings frihet inte begränsas mer än vad som är nödvändigt i varje enskilt fall. I stället för att tas i förvar kan en utlänning enligt 10 kap. 6 § utlänningslagen ställas under uppsikt. Ett sådant beslut innebär att utlänningen är skyldig att på vissa tider anmäla sig hos polismyndigheten i orten eller hos Migrationsverket.

Av utredningen i målet framgår att tidigare undanhållit sig verkställighet och att han under drygt fyra års vistelse i Sverige inte presenterat något dokument som skulle kunna klarlägga hans identitet. Migrationsöverdomstolen finner mot bakgrund härav att det vid tidpunkten för underinstansernas bedömning funnits grund för förvar. Fråga är om det funnits synnerliga skäl för att hålla i fortsatt förvar.

När det gäller frågan om synnerliga skäl har i tidigare förarbeten angetts att sådana skäl kan vara att utlänningens identitet inte kan fastställas, t.ex. på grund av att utlänningen lämnar felaktiga uppgifter om sig själv, eller att utredningen alltför pågår om något land är villigt eller skyldigt att ta emot utlänningen (prop. 1975/76:18 s. 132–133). I senare förarbeten anges att enbart det förhållandet att identiteten är oklar aldrig kan anses innebära synnerliga skäl. Härutöver krävs att det t.ex. finns sannolika skäl för

avvisning eller att möjligheten att verkställa ett sådant beslut fortfarande utreds (prop. 1988/89:86 s. 177). När det finns en påtaglig risk för att en utlänning ska komma att gå under jorden om han eller hon försätts på fri fot får förutsättningarna för att förlänga förvarstiden normalt anses finnas. Av betydelse är också på vilket stadium handläggningen befinner sig och hur länge utlänningen redan suttit i förvar.

hade vid tidpunkten för polismyndighetens beslut om fortsatt förvar den 5 mars 2010 varit frihetsberövad i nästan sex månader. Av utredningen i målet framgår att vid flera tillfällen avvikit under asylutredningen och inte inställt sig på kallelse från Migrationsverket. Han har också konsekvent försvårat verkställighet av beslutet om utvisning genom att inte medverka till att få sin identitet klarlagd. Han har härvid medvetet undanhållit information och även lämnat felaktiga uppgifter. Under sin vistelse i Sverige har han även uppträtt under olika identiteter. Han har inte heller kunnat eller velat uppge någon adress där han skulle vistas om förvarsbeslutet upphävdes. Polismyndigheten har under frihetsberövandet kontinuerligt vidtagit åtgärder för att försöka fastställa identitet och därefter verkställa utvisningsbeslutet rörande honom. Migrationsöverdomstolen finner vid en samlad bedömning av omständigheterna i målet att det funnits synnerliga skäl att hålla kvar i förvar. Det kan inte anses ha varit tillräckligt att ställa honom under uppsikt.

Eftersom den 4 juni 2010 släppts ur förvar ska målet
avskrivas.

Beslutet får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

kammarrättsråd

föredragande